

Sinteza

obiecțiilor și propunerilor cu referire la proiectul de lege pentru modificarea articolului 84 din Legea insolabilității nr.149/2012 (număr unic 750/MEI/2020)
(în baza avizelor recepționate la avizarea repetată)

Nr.	Autoritatea emitentă a obiecției/prounerii	Conținutul obiecției/prounerii	Opinia autorului
1.	Ministerul Justiției (demersul nr. 04/8083 din 26.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
2.	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (demersul din 22.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
3.	Agenția Proprietății Publice (demersul nr. 05-03-5513 din 28.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
4.	Ministerul Finanțelor (demersul nr. 04-08/918 din 29.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
5.	Centrul Național Anticorupție (demersul nr. 06/2-6968 din 03.11.2020)	Prin proiect se promovează interesul public de a reglementa durata maximă pentru care poate fi dispusă obligația debitorului sau reprezentantul organelor lui de conducere de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință în cazul în care există dovezi că acesta ar putea să se ascundă ori să se eschiveze de la participarea la procedura de insolabilitate. Totuși, reglementarea defectuoasă a duratei maxime pentru care poate fi dispusă obligația de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință în procesul insolabilității nu va asigura un	S-a luat act. Concomitent evocăm că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 21/2020 s-a dispus că, până la remedierea deficienței de reglementare constatate prin prezenta hotărâre și înlăturarea viciului de neconstituționalitate, instanțele de insolabilitate la adoptarea măsurilor de nepărăsire a teritoriului țării sau a localității de reședință vor aplica, în modul corespunzător, termenele

<p>echilibrul dintre interesul public și drepturile individuale.</p>	<p>stabilite de articolul 64 din Codul de executare.</p> <p>Urmare analizei cadrului normativ și a practicii judiciare, am conchis judicioasă preluarea și aplicarea în cadrul procesului de insolvabilitate, a aceluiși mecanism consacrat deja de Codul de executare, în ceea ce vizează aplicarea interdicției de a părăsi țara, ajustat evident la specificul acestuia.</p> <p>Considerăm că, redacția propusă va asigura respectarea dreptului la libera deplasare a persoanei, precum și va asigura previzibilitate și certitudine în situațiile din speță.</p>
<p>În textul notei informative se prezintă argumente referitoare la condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ și finalitățile urmărite, în conformitate cu prevederile art.30 al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative.</p> <p>Cu toate acestea, în notă nu se cuprind informații relevante privind excluderea din aria de competență a instanței de insolvabilitate a aplicării din oficiu a interdicției de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință în procesul de insolvabilitate. Or, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă ia judecare, în cadrul procesului de insolvabilitate, conform competenței jurisdicționale stabilită în Codul de procedură civilă (art.5 al Legii insolvabilității nr.149/2012).</p>	<p>S-a luat act.</p> <p>Menționăm că, nota informativă justifică în mod detaliat obiectivele și dezieratele proiectului de act normativ, astfel precum dispune Legea nr.100/2017 privind actele normative.</p> <p>Concomitent evocăm că, potrivit proiectului interdicțiile specificate la alin.(2), cu excepția interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință, sînt valabile pe întregul proces de insolvabilitate dacă instanța de insolvabilitate nu stabilește altfel.</p> <p>Prin urmare, interdicția de a părăsi</p>

	<p>teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință va fi valabilă pe durata de pînă la 6 luni, termen care poate fi aplicat în mod repetat, în urma unui demers motivat, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de insolvabilitate.</p>
<p>De asemenea, cu referire la demersul motivat al administratorului/lichidatorului necesar pentru aplicarea repetată a interdicției date, nu se prezintă argumente elocvente care să clarifice cauzele care vor servi drept temei la înaintarea demersului motivat, întrucât alineatul (1) al articolului 84 indică expres cauzele care servesc drept temei pentru aplicarea interdicției date (<i>"există dovezi că aceasta ar putea să se ascundă ori să se eschiveze de la participarea la procedura"</i>). Lipsa unei certitudini în privința cauzelor care pot servi la menținerea măsurii date nu corelează cu exigențele principiilor de legiferare, care statuează formularea cu suficientă precizie a normelor de drept astfel încât să corespund celor trei criterii de calitate (accesibilitatea, previzibilitatea și claritatea). Or, conținutul actului normativ trebuie să-i permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente sine qua non ale constituționalității unei norme.</p>	<p>S-a luat act.</p> <p>Potrivit proiectului, solicitarea aplicării interdicției respective, în mod repetat, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de insolvabilitate, va parveni exclusiv din partea administratorului/lichidatorului, sub forma unui demers motivat și doar în situația în care este necesară menținerea interdicției.</p> <p>Astfel, proiectul stabilește o procedură certă și previzibilă ce va fi aplicată în condiția în care interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință, dispusă inițial pentru o durată de pînă la 6 luni, nu-și va atinge scopul scontat.</p> <p>În ceea ce vizează instanța și procedura de aplicare a interdicției respective, evocăm că, aceste aspecte nu constituie resortul Legii insolvabilității nr.149/2012, ci al</p>

	<p>Codului de executare nr.443/2004, care reglementează detaliat aceste mecanisme.</p>
<p>La art.1 - norma enunțată contravine primei propoziții din alineatul respectiv și conține potențial coruptibil înalt manifestat prin interpretarea extensivă a termenului de menținere a interdicției respective. Adiacent, se va acorda o discreție excesivă administratorului/lichidatorului de a decide înaintarea unui demers cu privire la menținerea interdicției pe un termen mai mare de 6 luni, instanța de judecată fiind privată de discreția de a decide asemenea interdicții din oficiu. Or, într-o a nu admite factori ce determină apariția riscurilor de corupție și prejudicierea interesului public, se impune înlăturarea riscurilor de corupție în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative (art.26 din Legea integrității 82/2017).</p> <p>Astfel, reglementarea propusă, care este îndreptată înspre limitarea dreptului de circulație a debitorilor în cadrul procedurii de insolvabilitate este exagerat de riguroasă comparativ cu măsurile preventive aplicabile în cadrul procesului penal în privința învinuțiilor și inculpațiilor. Această disproporționalitate a reglementărilor procesual penale și celor din domeniul relațiilor juridico-civile nu coroborează cu prevederile art.1 din Protocolul nr.4 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, care statuează că: „Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Prin intermediul proiectului se propune ca, interdicțiile specificate la alin.(2), cu excepția interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință, să fie valabile pe întregul proces de insolvabilitate dacă instanța de insolvabilitate nu stabilește altfel.</p> <p>Prin urmare, interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință va fi valabilă pe durata de până la 6 luni, termen care poate fi aplicat în mod repetat, în urma unui demers motivat, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de insolvabilitate.</p> <p>Or, potrivit proiectului, solicitarea aplicării interdicției respective, în mod repetat, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de insolvabilitate, va parveni exclusiv din partea administratorului/lichidatorului, sub forma unui demers motivat și doar în situația în care este necesară menținerea interdicției.</p>

<p>este în măsură să execute o obligație contractuală." în sinteză, la analiza Hotărârii Curții Constituționale nr.21/2020, s-a constatat obligativitatea reglementării unui termen maxim a interdicției de a nu părăsi teritoriul țării sau a localității reședinței în procesele de insolabilitate cu luarea în considerare a specificului procesului de insolabilitate și a statutului administratorului/lichidatorului, iar limitele de aplicare a acestor interdicții să fie coroborate cu procedura de insolabilitate.</p>	<p>Astfel, proiectul stabilește o procedură certă și previzibilă ce va fi aplicată în condiția în care interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință, dispusă inițial pentru o durată de până la 6 luni, nu-și va atinge scopul scontat.</p> <p>În ceea ce vizează instanța și procedura de aplicare a interdicției respective, evocăm că, aceste aspecte nu constituie resortul Legii insolabilității nr.149/2012, ci al Codului de executare nr.443/2004, care reglementează detaliat aceste mecanisme.</p>
<p>Concluzia expertizei</p> <p>Proiectul a fost elaborat de către Ministerul Economiei și Infrastructurii și are drept scop adoptarea unor amendamente la art.84 din Legea insolabilității nr.149/2012, în vederea reglementării duratei maxime pentru care poate fi dispusă obligația de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință, urmarea constatării din Hotărârea Curții Constituționale nr.21/2020 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 84 din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012 (obligarea de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință în procesele de insolabilitate) (sesizarea nr. 25g/2020).</p>	<p>S-a luat act.</p>

Deși prevederile proiectului reglementează aspecte de interes public de a prevedea durata maximă pentru care poate fi dispusă obligația de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință în procesul de insolvabilitate, se atestă o incongruență de reglementare la prevederea duratei maxime a aplicării măsurii date, în raport cu durata maximă în caz de apariție a necesității menținerii interdicției respective, fapt care atribuie discreție periculoasă persoanelor incidente procesului de insolvabilitate, care reieșind din anumite interese personale vor putea interpreta diferit durata maximă aplicabilă, în fiecare caz separat. Or, în acord cu principiile de legiferare care statuează ingerințe față de normele de drept, care trebuie să corespundă criteriilor de accesibilitate, previzibilitate și claritate, în raport cu prevederile constituționale care stipulează că restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății, se va putea admite aplicarea acestora contrar cadrului legal pertinent enunțat.

Prin urmare, se recomandă o evaluare a dispozițiilor proiectului prin prisma cadrului normativ pertinent care stabilește necesitatea corespunderii principiilor de legiferare și al evitării atingerii dreptului sau a libertății persoanei, cu evitarea riscurilor de corupție.

S-a luat act.

Argumentele de rigoare au fost expuse la punctele anterioare.

Ministru

Anatol USATÎ

Sinteza

obiecțiilor și propunerilor cu referire la proiectul de lege pentru modificarea articolului 84 din Legea insolabilității nr.149/2012 (număr unic 750/MEI/2020)

(în baza avizelor recepționate la avizarea inițială)

Nr.	Autoritatea emitentă a obiecției/propunerii	Conținutul obiecției/propunerii	Opinia autorului
1.	Ministerul Justiției (demersul nr. 04/7462 din 06.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
2.	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (demersul nr.62 din 09.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
3.	Agenția Proprietății Publice (demersul nr. 05-04-4997 din 02.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
4.	Camera de Comerț și Industrie (demersul nr. 490-04/17 din 09.10.2020)	<i>Comunică lipsa de obiecții și propuneri.</i>	S-a luat act.
5.	Ministerul Finanțelor (demersul nr. 04-06/839 din 06.10.2020)	Prin Hotărârea Curții Constituționale nr.21 din 04.08.2020 au fost declarate neconstituționale dispozițiile art.84 din Legea insolabilității nr. 149/2012 referitor la omisiunea de a reglementa durata maximă pentru care poate fi dispusă debitorului obligația de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință. Astfel, se constată că propunerea de completare a art. 84 din Legea insolabilității nr. 149/2012 cu alin.(2) a fost preluată din art. 64 din Codul de executare, potrivit căruia interdicția de a părăsi țara în cel mult șase luni se aplică de către judecător, la	Se acceptă ca și concept. Concomitent evocăm că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 21/2020 s-a dispus că, până la remedierea deficienței de reglementare constatate prin prezenta hotărâre și înlăturarea viciului de neconstituționalitate, instanțele de insolabilitate la adoptarea măsurilor de nepărsire a teritoriului țării sau a localității de reședință vor aplica, în modul

demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu și doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu.

În sensul Legii insolvențității nr. 149/2012, debitorul este persoana care are datorii la plata creanțelor scadente (inclusiv la plata creanțelor față de bugetul public național) împotriva căruia a fost inițiată cererea de intentare a unui proces de insolvențitate.

Astfel, reieșind din scopul legii, care se reflectă în instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor din contul patrimoniului debitorului, remarcăm că, în cazul procedurilor de insolvențitate, prezența debitorului este necesară la fiecare procedură și nu în mod selectiv, ca în cazul procedurilor de executare.

Similar procedurii de executare, procedura insolvențității are sarcina de a contribui la

corespunzător, termenele stabilite de articolul 64 din Codul de executare.

Urmare analizei cadrului normativ și a practicii judiciare, am conchis judicioasă preluarea și aplicarea în cadrul procesului de insolvențitate, a aceluiași mecanism consacrat deja de Codul de executare, în ceea ce vizează aplicarea interdicției de a părăsi țara, ajustat evident la specificul acestuia.

Considerăm că, redacția propusă va asigura respectarea dreptului la libera deplasare a persoanei, precum și va asigura previzibilitate și certitudine în situațiile din speță.

Adițional menționăm că, prin intermediul proiectului se propune ca, interdicțiile specificate la alin.(2), cu excepția interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau

	<p>realizarea drepturilor creditorilor.</p> <p>Prin urmare, durata obligației de nepărsire a teritoriului țării și, respectiv, a localității de reședință, de către debitor, urmează a fi condiționată, cu dispunerea acesteia doar până la conformarea/executarea de către acesta a obligațiilor, prevăzute în art. 83 și 85 din Legea insolvabilității nr. 149/2012. Or, reieșind din practica judiciară, interdicțiile specificate la art. 84 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, se aplică de către instanța de insolvabilitate doar în privința debitorilor care ignoră de a se conforma prevederilor acestor două articole.</p>	<p>localitatea de reședință, sînt valabile pe întregul proces de insolvabilitate dacă instanța de insolvabilitate nu stabilește altfel.</p> <p>Prin urmare, interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință va fi valabilă pe durata de pînă la 6 luni, termen care poate fi aplicat în mod repetat, în urma unui demers motivat, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de insolvabilitate.</p>
<p>6.</p> <p>Asociația Băncilor din Moldova (demersul nr. 02-08/289 din 08.10.2020)</p>	<p>Ca introducere, menționăm că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 04 august 2020 s-au declarat neconstituționale dispozițiile articolului 84 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, referitoare la omisiunea de a reglementa durata maximă pentru care poate fi dispusă obligația de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință, și s-a dispus că până la remedierea deficienței de reglementare constatate prin prezenta hotărâre și înlăturarea viciului de neconstituționalitate, instanțele de insolvabilitate la adoptarea măsurilor de nepărsire a teritoriului țării sau a localității de reședință vor aplica, în modul corespunzător, termenele stabilite de articolul 64 din Codul de executare.</p> <p>Autorul proiectului de lege propune completarea art. 84 al Legii insolvabilității cu alin. 2¹ prin care</p>	<p>Se acceptă ca și concept.</p> <p>Concomitent evocăm că, prin intermediul proiectului se propune ca, interdicțiile specificate la alin.(2), cu excepția interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință, să fie valabile pe întregul proces de insolvabilitate dacă instanța de insolvabilitate nu stabilește altfel.</p> <p>Prin urmare, interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință va fi valabilă pe durata de pînă la 6 luni, termen care poate fi aplicat în mod repetat, în urma unui demers motivat, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași</p>

transpune prevederile art. 64 al Codului de executare în partea ce ține de durata maximă pentru care poate fi dispusă obligația de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință, însă fără a prevedea mecanismul de punere în executare a încheierii instanței de insolvabilitate privind aplicarea măsurii de a nu părăsi teritoriul țării sau localitatea de reședință și/sau revocarea acestei măsuri înainte de termen, în situația în care menținerea măsurii în continuare nu se mai justifică.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 10.05.2017, prin care s-au declarat neconstituționale textul „Interdicția privind eliberarea documentelor de stare civilă, a actelor de identitate sau a permiselor de conducere se aplică exclusiv de către instanța de judecată” din articolul 22 alin. (1) lit. v) din Codul de executare al Republicii Moldova, Curtea a menționat că prevederile contestate nu determină: 1) condițiile și termenul de aplicare; 2) modul de revocare sau încetare și 3) exercitarea unui control asupra necesității menținerii măsurii (pct. 92).

În același timp, Curtea a constatat că textul de lege ce a constituit obiectul excepției de neconstituționalitate acordă per se instanțelor de judecată o marjă largă de apreciere, indicând că în jurisprudența sa Curtea a menționat că „o putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității [...].

proceduri de insolvabilitate.

Or, potrivit proiectului, solicitarea aplicării interdicției respective, în mod repetat, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de insolvabilitate, va parveni exclusiv din partea administratorului/lichidatorului, sub forma unui demers motivat și doar în situația în care este necesară menținerea interdicției.

Astfel, proiectul stabilește o procedură certă și previzibilă ce va fi aplicată în condiția în care interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova sau localitatea de reședință, dispusă inițial pentru o durată de până la 6 luni, nu-și va atinge scopul scontat.

În ceea ce vizează instanța și procedura de aplicare a interdicției respective, evocăm că, aceste aspecte nu constituie resortul Legii insolvabilității nr.149/2012, ci al Codului de executare nr.443/2004, care reglementează detaliat aceste mecanisme.

<p>Aceeași concluzie este valabilă și pentru puterea discreționară nelimitată a instanțelor judecătorești” (HCC nr.28 din 23 noiembrie 2015, §61).</p> <p>Respectiv, se atestă că prin textul proiectului de modificare a art. 84 a Legii insolabilității nu se indică: de către cine se pune în aplicare încheierea instanței de insolabilitate prin care se dispune aplicarea interdicției de a părăsi țara și, respectiv, a localității de reședință: nu este reglementat cum se acționează în cazul în care în procedura de insolabilitate dispăre necesitatea menținerii interdicției de a părăsi țara sau a localitatea de reședință, așa după cum reglementează articolul 64 din Codul de executare, or în decursul celor 6 luni de valabilitate a măsurii interzicerii părăsirii țării dispuse în primul termen, poate decădea necesitatea menținerii în continuare a acestei măsuri, sau aceasta poate decădea la scurt timp după dispunerea în cadrul celui de-al doilea sau al treilea termen, motiv din care este necesar de reglementat și modul de revocare precum și cine exercită control asupra necesității menținerii acestei măsuri, deficiențe pe care Curtea Constituțională le-a constatat atât prin Hotărârea nr. 21 din 04 august 2020 cât și prin cea din 10 mai 2017, nr. 17.</p> <p>În acest sens, pentru înlăturarea carențelor expuse mai sus, propunem completarea art. 84 al Legii insolabilității cu următoarele alineate:</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Considerăm că, propunerile expuse nu constituie resortul Legii</p>
<p>(4) Încheierea instanței de insolabilitate prin care se dispune aplicarea sau anularea interdicției de a părăsi țara se trimite spre executare Poliției de</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Considerăm că, propunerile expuse nu constituie resortul Legii</p>

<p>Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, iar cea de aplicare sau anulare a interdicției de părăsire a localității de reședință subdiviziunii specializate a Poliției din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, din raza teritorială în care debitorul sau reprezentantul organelor lui de conducere își are localitatea de reședință.</p>	<p>insolvabilității nr.149/2012, ci al Codului de executare nr.443/2004, care reglementează detaliat la art.64 alin.(1¹) aceste mecanisme. Or, conform Legii nr.100/2017 privind actele normative, nu este admisă reproducerea prevederilor normative. Astfel, de vreme ce soluția propusă de autorii avizului este reflectată deja în cuprinsul Codului de executare, nu considerăm judicioasă preluarea acesteia în textul prezentului proiect, al cărui obiect de reglementare este distinct.</p>
<p>(5) În cazul în care pe parcursul procedurii de insolvabilitate dispăre necesitatea menținerii în continuare a măsurilor dispuse, acestea se anulează de către instanța de insolvabilitate la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului sau a celui în privința căruia măsurile au fost aplicate.</p>	<p>Nu se acceptă. Considerăm că, propunerile expuse nu constituie resortul Legii insolvabilității nr.149/2012, ci al Codului de executare nr.443/2004, care reglementează detaliat la art.64 alin.(1¹) aceste mecanisme. Or, conform Legii nr.100/2017 privind actele normative, nu este admisă reproducerea prevederilor normative. Astfel, de vreme ce soluția propusă de autorii avizului este reflectată deja în cuprinsul Codului de executare, nu considerăm judicioasă preluarea acesteia în textul prezentului proiect, al cărui obiect de reglementare este distinct.</p>

<p>Alineatul (2¹) se propune a fi completat cu următorul text: Administratorul insolvenței/lichidatorul are obligația de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestor interdicții.</p>	<p>Nu se acceptă. Considerăm că, propunerile expuse nu constituie resortul Legii insolvenței nr.149/2012. Mai mult, propunerea respectivă atribuie administratorului/lichidatorului insolvenței sarcini improprii acestora, ceea ce contravine principiilor și conceptului Legii insolvenței, care stabilește cu titlu exhaustiv, competențele și atribuțiile acestora în cadrul procesului de insolvență.</p>
<p>În contextul celor menționate, ABM solicită luarea în considerare a propunerilor înaintate și a raționamentelor expuse, la definitivarea proiectului de modificare a art. 84 al Legii insolvenței. Totodată, exprimăm disponibilitatea de a participa la discuții suplimentare (după caz) pe marginea propunerilor înaintate.</p>	<p>S-a luat act.</p>
<p>Suplimentar la propunerile înaintate prin scrisoarea nr.02-08/289 din 08.10.2020, Asociația Băncilor din Moldova atrage atenția asupra faptului că proiectul de lege de modificare a art. 84 a Legii insolvenței 149/2012, în coraport prevederile art. 64 a Codului de executare, nu reglementează următoarele aspecte: - ținând cont de gravitatea măsurilor de restricție aplicate, nu se reglementează dacă instanța de</p>	<p>Nu se acceptă. Considerăm că, propunerile expuse nu constituie resortul Legii insolvenței nr.149/2012, ci al Codului de executare nr.443/2004, care reglementează detaliat la art.64 alin.(1¹) aceste mecanisme. Or, conform Legii nr.100/2017 privind actele normative, nu este</p>

<p>insolvabilitate examinează demersul administratorului/lichidatorului cu prezența părților sau doar în baza materialelor anexate la demersul administratorului/lichidatorului, sau dacă în genere actele depuse de administrator/lichidator se remit în adresa persoanei în privința căruia se solicită aplicarea măsurilor de restricție, pentru ca acesta să prezinte instanței de insolvabilitate poziția sa;</p>	<p>admisă reproducerea prevederilor normative. Astfel, de vreme ce soluția propusă de autorii avizului este reflectată deja în cuprinsul Codului de executare, nu considerăm judicioasă preluarea acesteia în textul prezentului proiect, al cărui obiect de reglementare este distinct.</p>
<p>- nu sunt clare și previzibile cazurile pentru care persoanei prevăzute la art. 84 a Legii 149/2012 îi pot fi aplicate măsuri de interdicție în părăsirea țării sau a localității;</p>	<p>Nu se acceptă. Interdicția prevăzută de art.84 al Legii insolvabilității nr.149/2012 este aplicată exclusiv în caz de eschivare a debitorului de la îndeplinirea obligațiilor, conform prezentei legi, astfel precum dispune alin.(2) al articolului evocat, iar normele alin.(2¹), propuse prin intermediul prezentului proiect, urmează a fi aplicate în coroborare cu cele citate.</p>
<p>- prevederile art. 84 alin. 2 a Legii insolvabilității nu sunt clare și previzibile în privința subiectului căruia i se aplică măsuri de interdicție în părăsirea țării sau a localității, având în vedere că art. 84 alin. 2 a Legii 149/2012 operează cu noțiunea de debitor, care potrivit definiției date de art. 2 coroborat cu art. 1 alin. 2 a Legii 149/2012, <i>debitor</i> – sunt persoanele juridice, întreprinzătorii individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, or</p>	<p>Nu se acceptă. Interdicția prevăzută de art.84 al Legii insolvabilității nr.149/2012 este aplicată exclusiv în caz de eschivare a debitorului de la îndeplinirea obligațiilor, conform prezentei legi, astfel precum dispune alin.(2) al articolului evocat, iar normele alin.(2¹), propuse prin</p>

	<p>nu poți aplica persoanei juridice insolabile interdicția de părăsire a țării sau a localității; Respectiv, considerăm că aceste aspecte necesită o abordare și reglementare obligatorie în proiectul de lege de modificare a art. 84 a Legii insolabilității, pentru înlăturarea deficiențelor constatate de Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 21 din 04 august 2020 privind excepția de neconstituționalitate a art. 84 din Legea insolabilității.</p>	<p>intermediul prezentului proiect, urmează a fi aplicate în coroborare cu cele citate.</p>
--	--	---

Ministru

Anatol USATÎI

